

A. G. R. U.

IN EPARHIA MARAMUREȘULUI

Suplimentul Organului „Dumineca”

Administrația: Biroul AGRU-lui Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare deodată cu „Dumineca”.

Prețul 1 Leu împreună cu „Dumineca”.

„Ce stați aici toată ziua fără de lucru?”

Intre multele parabole ale Mântuitorului nostru cari le cunoaștem din sf. Scriptură, când una, când alta se potrivește mai mult la vre-o împrejurare, despre care tocmai este vorbă.

În zilele noastre se vorbește mult și despre șomeri, despre cei fără de lucru. Drept aceea putem invoca parabola despre omul stăpân al casei, carele a căutat lucrători în via sa. (Mat. 20.)

Stăpânul a ieșit de dimineață să tocmească lucrători în via sa. Și tocmindu-se cu lucrătorii, câte un dinar pe zi, i-a trimis pe dânșii în via sa. Și ieșind la al treilea ceas din zi, a văzut pe alții stând în târg fără de lucru, și acelora a zis: „mergeți și voi în vie, și ce va fi drept, voi da vouă.” Iară ei s'au dus. Și ieșind la al șaselea ceas și la al nouălea ceas, făcut-a asemenea. Iară ieșind către al unsprezecelea ceas, a aflat pe alții stând fără de lucru, și le-a zis lor: „ce stați aici toată ziua fără de lucru?” Zis-au ei lui: „pentru că nimeni nu ne-a tocmnit pe noi.” Zis-a lor: „mergeți și voi în vie, și ce va fi drept veți lua.” În sfârșit dacă s'a făcut seară zis-a Domnul viei ispravnicului său ca să cheme lucrătorii și să-i

plătească pe toți cu câte un dinar, pentru că așa era tocmeala, începând dela cei de pe urmă până la cei dintâiu. Și venind cei dela al unsprezecelea ceas, a luat fiește carele câte un dinar. Iară venind cei dintâiu, socoteau că vor lua mai mult, și au luat și ei fieștecarele câte un dinar. Iară după ce au luat, cârtiau asupra stăpânului casei, zicând: „aceștia de pe urmă un ceas au lucrat, și pe ei i-ai făcut întocmai cu noi cari am purtat greutatea zilei și căldura.” Iară el răspunzând, a zis unuia dintre ei: „prietene, nu-ți fac ție strâmbătate, au nu cu un dinar te-ai tocmnit cu mine?”

Așa vor fi cei de pe urmă întâiu, și cei dintâiu pe urmă. Căci mulți sunt chemați dar puțini aleși.

În pilda aceasta Răscumpărătorul ne-a arătat că asemenea este împărăția ceriurilor cu via omului stăpân al casei.

Casa este împărăția ceriurilor, Domnul viei este Domnul Domnilor, Împăratul Împăraților, Dumnezeu-Tatăl. Ispravnicul: Dumnezeu-Fiul, cari vor da plata tuturor. Via Domnului pe pământ este Biserica întemeiată de Hristos, împreună cu credincioșii aparținători acestei Biserici, lucrătorii au fost apostolii și sunt azi urmașii lor.

Toți oamenii suntem chemați la fericirea cerească, dară a lucra în via Domnului mai puțini, căci mulți sunt chemați dar puțini aleși, pentru că sunt puțini aceia cari ascultă și urmează sfaturile Sfântului Spirit și astfel nu pot face fapte vrednice de ceriu, lipsindu-le harul sfinților.

Mulți dintre creștini, chiar și catolici, stau încă și azi în târguri fără lucru — înțelegem lucru care își are răsplata în ceruri dela stăpânul casei și al viei — și așteaptă să fie chemați la lucru.

Chiemarea noastră a sunat, acuma au trecut 19 veacuri, și ne sună tot mereu, pentrucă stăpânul viei tot de mai mulți lucrători are lipsă. Chiemarea ne sună de 19 veacuri neîncetat prin ispravnicji văzuți și puși de stăpânul viei. Oare enciclicele papale „Rerum Novarum“ și mai nou „Quadragesimo Anno“ nu sunt astfel de chemări la lucru în via Domnului? Oare și mai recent injgheberia „Acțiunii Catolice“ nu este și ea o chemare la lucru în aceeaș vie? Si nu oare în oara a 11-ea ne-a sunat chiemarea prin Agru la lucru în via Domnului, în care până acuma numai drepti urmași ai sfinților apostoli au fost chemați de dimineață, iar acuma după 19 veacuri și noi, laici, suntem chemați a lucra în această vie.

Stând 19 veacuri în târguri fără lucru, și fiind tot mereu chemați, putem noi zice cu lucrătorii din pilda Domnului că pentru aceea stăm pe aceea, „pentrucă nimeni nu ne-a chemat pe noi.“

„Și oare toate poruncile dumnezești descoperite nouă în vechiul testament, și poruncile, Mântuitorului și Răscumprătorului nostru, comunicate și interpretate nouă prin una, sfântă, catolică și apostolică biserică nu au fost și sunt toate acele chemari ca să ne întorcem cătră și spre Dumnezeu? Nu

au fost și nu sunt pregătirele noastre pentru timpurile cele de pe urmă cum sau împlinit toate celelalte prorociri, întocmai se vor împlini, numai ceasul nu-l știe nimeni, dar trebuie să fim totdeauna gata, cu atât mai mult că dacă milostivul Dumnezeu ne va și feri să ajungem noi acele zile de groază, sfârșitul vieții noastre e cu mult mai aproape, carele va fi astfel cum am trait, adeca cum am lucrat, și nouă va însemna sfârșitul lunei.

În tot cazul ne putem considera de acei lucrători în via Stăpânului cari am fost chemați la lucru în ora a unsprezecea, în veacul al 19-lea după sădirea viei, și noi încă tot zăbovim și nu plecăm nici după atâtea repețite chemări la lucru, deși știm din cealaltă pildă a Mântuitorului că noi am fi moștenii viei acesteia — a împărăției lui Dumnezeu — în care am fost învredniciti de a fi chemați ca lucrători, iar noi am ucis și ucidem prin păcatele noastre zilnic pe Fiul Stăpânului viei, care prin Răscumprarea noastră nu numai de lucrători în vie ne-a chemat și ne chiamă mereu, dar cu El ca cu frați ne vrea împărți împărăția cerurilor. Trebuie deci să ținem seamă despre acele ce ni se spun în cartea sf. Ap. Matei la c. 21 v. 41. despre urmările rele ce ne așteaptă dacă nu ascultăm chiemarea Stăpânului Viei la lucru, și nu numai că nu lucrăm dar ne facem și uci-gași, că va veni stăpânul viei — privindu-ne pe noi în ultimele clipe ale vieții noastre — și va cere socoteală atunci: „pe cei răi rău îi va pierde, și via o va da altor lucrători, cari vor da Stăpânului rodirile în vremile sale.“

Pentruce mai și cuprindem pământul, dacă nu aducem roade? Și pentru ce stăm aici toată ziua fără de lucru?